

om patentaktiviteten dér er væsentligt større end i Danmark.

En dansk ratifikation af konventionen vil indebære, at medarbejdere, der er ansat i danske virksomheder, opnår mulighed for autorisation til at repræsentere virksomheden over for Den europæiske Patentorganisation. Herved kan spares de samlede honorarer til europæiske patentagenter for ansøgnings indlevering og sagsbehandling.

Mindre danske virksomheder, der ikke selv råder over den fornødne patent-ekspertise inden for virksomheden, vil typisk benytte en dansk patentagent, såfremt virksomheden ønsker at ansøge om europæisk patent. Men den danske patentagent skal i dag have bistand af en udenlandsk kollega, der er autoriseret af Den europæiske Patentmyndighed. Herved kommer virksomheden til at betale to gange honorar. Efter en dansk ratifikation kan danske patentagenter selv opnå autorisation hos Den europæiske Patentmyndighed, og virksomhederne kan derfor opnå en honorarbesparelse.

B. Oversættelse.

Industrirådet har med tilfredshed bemærket sig, at lovforslaget har benyttet adgangen til at kræve oversættelse til dansk af hele patentbeskrivelsen som betingelse for, at et europæisk patent kan få virkning her i landet.

C. Forbehold.

1. Lægemedler.

Herom udtalte Industrirådet i 1976 følgende:

»Industrirådet har den opfattelse, at dansk medicinalindustri nu er stærk nok til at tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark, og at branchen desuden imødeser muligheden for selv at udtage dansk stofpatent på egne opfindelser. På denne baggrund kan Industrirådet tilslutte sig lovudkastets forudsætning om, at Danmark ikke ved ratifikation af konventionen tager noget forbehold for lægemidler.« Dette er fortsat Industrirådets holdning.

Enkelte af Industrirådets medlemsvirksomheder inden for denne branche, nemlig A/S Dumex og A/S Gea, har dog udtrykt frygt for, at indførelse af stofpatent på lægemidler vil have uheldige virkninger for medicinalindustrien og landet som sådant, og disse virk-

somheder ønsker derfor, at de danske undtagelsesbestemmelser på dette område opretholdes i en overgangsperiode. Der er imidlertid grund til at understrege, at heller ikke disse virksomheder er modstandere af dansk ratifikation af konventionen som sådan, men blot ønsker, at Danmark ved ratifikationen tager forbehold for lægemidler ligesom Østrig har gjort, og som Irland siges at ville gøre.

2. Næringsmidler.

Industrirådet udtalte i 1976 om dette spørgsmål følgende:

»Rådet har bemærket, at der ikke er mulighed for at tage forbehold om opretholdelse af det eksisterende danske forbud mod patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler. Herefter forekommer det umiddelbart mindre vigtigt, at forbudet mod stofpatent på næringsmidler i en overgangsperiode kan opretholdes i dansk lovgivning. – Industrirådet har for sit vedkommende intet ønske om, at Danmark tager forbehold for næringsmidler. Det forekommer dog rimeligt, at Danmark under de forestående forhandlinger søger undgået, at andre lande tager et sådant forbehold.«

Det er nu oplyst, at Østrig har taget forbehold på dette område, og at også Irland overvejer et sådant forbehold.

Industrirådet har ikke ændret sin holdning til dette spørgsmål siden 1976, men vil på baggrund af det oplyste ikke modsætte sig, at Danmark eventuelt – hvis man fra anden side skulle ønske det – tager forbehold for næringsmidler.

II. Forslaget om Danmarks ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention.

A. Ratifikation.

Den nødvendige forudsætning for, at Fællesskabets Patentkonvention kan træde i kraft, er, at konventionen ratificeres af samtlige EF-lande. Det er Industrirådets opfattelse, at et fællesskabspatent kan blive et af de mest attraktive og kvalificerede patenter på verdensmarkedet, og at Danmark ikke bør stå hindrende i vejen for virkeliggørelsen af konventionen. Manglende dansk ratifikation kan vanskeliggøre forhandlingerne med nye EF-medlemmer på uheldig måde. Hertil kommer, at konventionen kan spare omkost-